

sende. Paa den anden Side kan der tænkes Stationsbyer eller Handelspladser med et større Indbyggerantal, som ikke har den Karakter. Udvalget havde egentlig ønsket allerede paa dette Tidspunkt at kende noget nærmere til, hvilke Regler Ministeren agter at anvende ved sine udvidende Bestemmelser, og det skulde ikke undre mig, om Forskellen i Anskuelse mellem det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds og det øvrige Udvalg vil vise sig at være ganske minimal, efter at den højtærede Minister har udtalt sig, hvad jeg herved tillader mig at anmode ham om at gøre, om de Principper, hvorefter Tilladelsen til at berejse disse Stationsbyer og Handelspladser vil blive givet.

De to næste Ændringsforslag skyldes Henvendelse fra de Organisationer, som enten staar i Konkurrence med Udlandet eller har Interesse i, at Sagen ordnes paa bedste Maade. Jeg skal med Hensyn til disse to Ændringsforslag ganske indskrænke mig til at henvise til Betænkningen. De tre næste Ændringsforslag, Nr. 4, 5 og 6, angaar Gebyret for Adgangsbeviser. De foreslaar at indføre et Aarsadgangsbevis til modereret Betaling og en udvidet Ret til Overførelse paa en anden end den oprindelige Indehaver, men i øvrigt at blive staaende ved, hvad den højtærede Minister har foreslaaet. Den Tanke, som det socialdemokratiske Mindretal i Betænkningen gør sig til Talsmand for, ligesom i Sverige og Norge, at sætte Gebyret for et Adgangsbevis til 100 Kr. om Maanedens og saa ikke at indrømme Moderation for Aarskort, har haft megen Sympati i Udvalget. Det er end ikke umuligt, at den havde overvejende Sympati i Udvalget. Men da Sagen kom til at staa paa Udsigt til en enstemmig Indstilling og dermed til Sagens Gennemførelse i Aar, hvis man blev staaende ved, hvad den højtærede Minister har foreslaaet med den Lempelse, som jeg har omtalt, frafaldt det socialdemokratiske Mindretal, hvad jeg hermed tillader mig at takke det for, Tanken om at stille Ændringsforslag, og hele Udvalget er da enedes om dette Punkt.

Der er egentlig kun et eneste af de stillede Ændringsforslag, jeg siden Betænkningens Fremkomst har hørt kritiseret fra handelsinteresseret Side. Det er Ændringsforslag Nr. 7, hvorefter det skal fastslaas, at den herværende Repræsentant for et fremmed Handelshus ikke, uden at der løses Adgangsbevis, kan tilkalde en udenlandsk rejsende til med eller uden Prøver sammen med ham at

besøge Kunderne i Handelsøjemed. Det er blevet sagt, at den Regel, Udvalget her foreslaar, vil svække den indenlandske Repræsentant i hans Forhold til Mandanten i Udlandet. Jeg ønsker derfor at oplyse, at denne Bestemmelse er foreslaaet paa Foranledning af et Andragende, underskrevet af en hel Række Handelsorganisationer, baade almindelig danske og særlig københavnske, ja, at selve Foreningen af Repræsentanter for udenlandske Huse dels i et skriftligt Andragende i store Træk har antydet samme Standpunkt, dels i en mundtlig Forhandling, idet en Deputation indfandt sig i Udvalget, meget stærkt har ønsket Pligten til saadant Adgangsbevis præciseret. Jeg tror altsaa fremdeles, at Bestemmelsen svarer til et Ønske, der næres i de interesserede Kredse.

Den største Vanskelighed i Retning af at komme til Enighed voldte Bestemmelserne om Kontrollen. Kravet om Skærpelse af Kontrollen kom saa stærkt til Orde ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag og er gentaget saa kraftigt i alle de Andragender, som Udvalget har modtaget — af hvilke nogle for øvrigt er tilstillede Tinget —, at Udvalget har ment det nødvendigt at efterkomme Kravet. Bødebestemmelserne er for det første skærpede, og der er dernæst foreslaaet Forhøjelse for Gentagelse og for bevidst Omgaaen. Bøderne herfor vil derefter blive saa høje, at de virkelig maa betragtes som en alvorlig Afklapsning. Endvidere foreslaas der en Regel om Konfiskation af de medbragte Varer, ifald der leveres paa Stedet i Stedet for fra Udlandet. Dernæst har den højtærede Minister faaet Bemyndigelse til at begære Støtte til Lovens Gennemførelse ikke blot fra offentlige Myndigheder, men tillige fra saadanne Institutioner som Hoteller og Pensionater.

Det er stærkt fremhævet af den højtærede Minister, at en direkte Pengefordel ikke blot for Angivere, men ogsaa for dem, der i Tjenestes Medfør anmelder saadanne Overtrædelser som Handel uden Adgangsbevis, i Virkeligheden skræmmer den frivillige Medvirken fra at hjælpe til Kontrollens Gennemførelse. Naar dertil kommer, at Radikale og Socialdemokrater kun meget nødtigt vilde se, at en Lov, som skulde gaa ud i Livet under et radikalt Ministeriums Navn, overhovedet indførte den Regel, at Bødeandele kom Anmeldere til gode, vil ærede Medlemmer forstaa, at det har været noget vanskeligt at opnaa